

NAGY ERZSÉBET (PENDZSI)

Ősz

Bekopogott hozzám az ősz.
Szélesre tárta szobám ajtaját,
és mellém ült.

Mesélt.

Láttam a folyót, mely még ragyog a napsütésben,
még a halak vidáman ficáncolnak a mélyben,
de a parton már arany-rozsdaszínben pompáznak a fák,
a réten még margarétának bókol a szarkaláb,
utolsó üdvözlését küldi a széllel.
A pitypang bibéi repülnek széjjel,
beterítik a harmatos pázsítót.

Nyugodni készül a természet.

Hallgatok.

Az én lelkem is nyugodni készül.
Bár még él bennem a láng,
ajkam még puhán, esdeklőn vár,
hogy megérintsd, hogy becézd,
még érzi, ez neki jár.
Még nem búcsúzott végleg a nyár.

Csak az ősz kopogott be hozzám.
Szélesre tárta szobám ajtaját,
És mellém ült.

Egy csókodért

Ereimben száguld a vérem,
égek a vágytól, égek,
érints meg, hűtsd le a vérem,
elégek, félek,
égek a vágytól,
már nem élek,
csak esdeklek érted,
csókolj meg, kérlek,
rózsa vére,
harmatnak éje
az ajkam,
csak téged
csak csókod akartam,
szíromként bomlik a lelkem,
elébed tárom, meztelen,
pőrén, áldd meg,
fogadd magadba kertem
sarjadó szerelmét.
Égek.
Már fáj a seb
mert lángol a testem,
lázam rózsát ír arcomra,
s a kintől eszemet vesztem,
végy karodba,
egy csókodért esedezem,
fordítsd felém az orcád,
a gyehenna tüze égeti testem,
már nem látok mást,
csak ajkad,
s érzem, ahogyan húsomba marnak
égő vörös vágyaim.
Csókolj!
Csókold le fájdalmamat.

Vágyom utánad

Úgy vágyom utánad,
Mint sötétség a fény után,
Mint reggeli harmat várja,
Hogy elillanjon a nap sugarán.

Úgy vágyom jöttödet,
Mint esőt várja a kiszáradt patak,
Mint nyári záport a szomjas föld,
Mint erdő rejtekét a vadak.

Ha te is úgy vágynál...

Ha úgy vágynál utánam,
Mint én teutánad,
Kihajtanának a rózsáágak.
A nap visszafordulna alkonyából,
S adna még egy napot a mából.

Ha úgy vágynál utánam
Mint én teutánad,
Fénybe fordulnának az árnyak,
A hold csak kereken ragyogna,
És soha többé el nem fogyna.

Ha úgy vágynál utánam,
Mint én teutánad,
A bánatok örökre elmúlnának,
A lelkünkben csak fény ragyogna,
Szivárvány lenne sóhajunk hídja.